

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาหาพ่อเพื่อจะอยู่อย่างสดชื่น จดจำพ่อและมรดกแล้วลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นอย่างสม่ำเสมอ

คำถาม: อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนหลักของลูก ๆ ที่รู้สึก?

คำตอบ: ผู้ที่รู้สึกนั้นมีความสุขที่เหลือประมาณ หากไม่มีความสุขพวกเขานั้นก็โง่เขลา ผู้ที่รู้สึกหมายถึงผู้ที่ทำให้สติปัญญาของพวกเขานั้นสูงส่ง พวกเขาทำให้สติปัญญาของผู้อื่นสูงส่งด้วยเช่นกัน พวกเขาอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ทางจิตและไม่สามารถคงอยู่ได้โดยที่ไม่ได้ให้คำแนะนำของพ่อ

โอมชานติ พ่อที่นั่งและอธิบาย ดาด้านนี้ก็เข้าใจด้วยเพราะพ่อที่นั่งและอธิบายผ่านดาด้า เช่นที่ลูกเข้าใจ ดังนั้นดาด้านนี้ก็เข้าใจในวิธีเดียวกันด้วยเช่นกัน ดาด้าไม่ได้เรียกว่าเป็นพระเจ้า คำพูดเหล่านั้นเป็นของพระเจ้า อะไรคือสิ่งหลักที่พ่ออธิบาย? กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เหตุใดท่านจึงพูดเช่นนี้? เพราะพวกเรานั้นกำลังถูกทำให้บริสุทธิ์โดยผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก อธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคน ผู้คนเรียกหา: พวกเรานั้นไม่บริสุทธิ์ แน่่อนที่โลกใหม่นั้นจะบริสุทธิ์ เป็นพ่อที่สร้างโลกใหม่; ท่านคือผู้เดียวที่ก่อตั้งโลกนั้น เป็นท่านที่พวกเขาเรียกหาท่านนั้น เรียกได้ว่าเป็นบาบาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านนั้นเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นพ่อด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่เรียกหา พ่อร่างกายไม่ได้เรียกหา พ่อของพวกเราดวงวิญญาณคือพ่อเหนือโลก ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกควรจะต้องจดจำอย่างดีมากว่านั่นคือโลกใหม่และนี่คือโลกเก่า ลูกเข้าใจสิ่งนี้ใช่ไหม? มีผู้ที่โง่เขลา (บุดดู) บางคนคิดว่าพวกเขามีความสุขเหลือประมาณ; พวกเขา รู้สึกว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ อย่างไรก็ตามลูกต้องเข้าใจด้วยว่ายุคเหล็กไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นสวรรค์ ชื่อที่แท้จริงคือยุคเหล็กโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ มีความแตกต่างใช่หรือไม่? แม้แต่นี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของมนุษย์ พวกเขาได้ไปถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างแท้จริง เมื่อเด็ก ๆ ไม่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขาได้รับการบอกว่า: พวกเรานั้นมีสติปัญญาเป็นหิน บาบาเขียนด้วยเช่นกันว่า: ผู้คนในหมู่บ้านของลูกมีสติปัญญาเป็นหินอย่างแท้จริง พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เพราะพวกเขาไม่อธิบายแก่ผู้อื่น หากลูกเองนั้นได้กลายเป็นใครบางคนที่มีเทพปัญญา ลูกควรจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วย ลูกควรทำความเพียรพยายาม ไม่ได้มีเรื่องของการอาศัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามเพราะมนุษย์มีคำที่ผิด ๆ ในสติปัญญาของพวกเขาดังครั้งหนึ่งของวงจร พวกเขาจึงไม่ลืมนำคำพูดเหล่านั้น พวกเขาจะสามารถลืมนได้อย่างไร? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีพลังที่จะทำให้พวกเขาลืมทั้งหมดนั้น ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้แก่ลูก นั่นหมายความว่าทุกคนนั้นเป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ จนกระทั่งพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาและพูดความรู้ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะสามารถได้รับความรู้ได้อย่างไร? “ทาโมประธาน” หมายถึงโลกของผู้ที่ปราศจากความรู้ “สาโทประธาน” หมายถึงโลกที่สูงส่ง มีความแตกต่าง เหล่าเทพนั้นกลับมาใช้ชาติเกิด เวลาเฝ้าแต่ผ่านไปและสติปัญญาที่เฝ้าแต่กลับมาอ่อนกำลังลงไม่ว่าพลังใดก็ตามที่ลูกเคยได้รับมาด้วยการเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะ แต่แล้วสิ่งเหล่านั้นก็จบสิ้น เวลานี้พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกและดังนั้นลูกจึงอยู่อย่างสดชื่นอย่างยิ่ง ลูกเคยอยู่อย่างสดชื่นและในสภาพของการพักผ่อน พ่อเขียนด้วยเช่นกันว่า: ลูก ๆ มาที่นี่และได้รับการทำให้สดชื่นขึ้นมาใหม่ (refreshed) และมีการพักผ่อนด้วยเช่นกัน หลังจากที่อยู่อย่างสดชื่นลูกก็ไปสูตินแดนของการพักผ่อนในยุคทอง ที่นั่นลูกได้รับการพักผ่อนอย่างล้นเหลือ ลูกได้รับความสงบ ความสุข ความมั่งคั่ง ฯลฯ ที่นั่น ลูกได้รับทุกสิ่ง ที่นั่น ดังนั้นลูกมาที่นี่หาบาบาเพื่อจะอยู่อย่างสดชื่น และเพื่อจะได้พักผ่อน ซิพบาบาทำให้ลูกสดชื่น ลูกนั้นก็พักผ่อนด้วยเช่นกันเมื่อลูกอยู่กับบาบา การพักผ่อนนั้นหมายถึงความสงบ เมื่อลูกนั้นเหน็ดเหนื่อยลูกก็พัก บ้างก็ไปยังสถานที่หนึ่งและผู้อื่นก็ไปสถานที่อื่นเพื่อที่จะพัก ไม่มีเรื่องของความสดชื่นในสิ่งนั้น เมื่อลูกมาที่นี่พ่ออธิบายแก่ลูกทุกวันและลูกก็กลับมาสดชื่น ด้วยการจดจำท่านลูกก็กลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลับมาสาโทประธาน ความเพียรพยายามใดที่ลูกต้องทำเพื่อสิ่งนี้? ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อ! พ่อได้ให้คำสอนทั้งหมดแก่ลูกแล้วว่าวงจรโลกนั้นหมุนไปอย่างไร และลูกได้รับการพักผ่อนอย่างไร ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งเหล่านี้ ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน เพื่อที่พวกเขาเองจะสามารถอยู่อย่างสดชื่นเช่นเดียวกับลูก หน้าที่ของลูกคือการให้สาสน์แก่ทุกคน ลูกต้องอยู่อย่างสดชื่นตลอดเวลา และพักผ่อนตลอดเวลาด้วยเช่นกัน ให้สาสน์นี้แก่ทุกคน เพียงแต่เตือนพวกเขาให้จดจำพ่อและมรดกของเขา นี่คือการเตือนที่ง่ายตายอย่างยิ่ง พ่อที่ไม่มียึดจำกัดสร้างสวรรค์ ท่านให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกรู้เกี่ยวกับคำสาปของมายาและมรดกของพ่อ เมื่อลูกถูกมายา ราวิน สาปความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุขทั้งหมดของลูกก็จบสิ้น ดังนั้นแม้กระทั่งทรัพย์สินสมบัติของลูกก็จบสิ้นลงด้วย พ่อได้บอกลูกแล้วด้วยเช่นกันว่าทั้งหมดนั้นค่อย ๆ จบลงอย่างไร สิ่งนั้นใช้ที่ชาติเกิด? ไม่สามารถจะมีการพักใด ๆ ในดินแดนของความทุกข์ ในดินแดนแห่งความสุขไม่ได้มีสิ่งใดนอกจากการพักตลอดเวลา บัดนี้ทำให้ผู้คนเหน็ดเหนื่อยอย่างยิ่ง! บัดนี้ทำให้พวกเขาเหน็ดเหนื่อยชาติแล้วชาติเล่า สิ่งนั้นทำให้พวกเขายากจนขึ้นแค้น พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูกในเวลานี้ เมื่อคนใหม่มาได้มีการอธิบายแก่พวกเขาอย่างมากมาย ผู้คนนั้นก็คิดมากเกี่ยวกับทุกสิ่ง พวกเขาคิดว่าบางทีอาจจะมีความมั่งคั่งที่นี่ อย่างไรก็ตามลูกนั้นก็พูดถึงนักมายากล ดังนั้นพ่อเองก็พูดว่าพ่อเป็นนักมายากล แต่ไม่ใช่เวทย์มนต์ที่เปลี่ยนสัตว์จากสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง นี่ไม่ใช่เรื่องของสัตว์ สิ่งนี้

สามารถจะเข้าใจได้ด้วยสติปัญญา มีเพลงที่ร้องว่า: “แพะนั้นจะรู้อะไรเกี่ยวกับเสียงสวรรค์?” ในเวลานั้นมนุษย์นั้นเป็นเหมือนกับแกะ
 สิ่งเหล่านั้นอ้างอิงถึงที่นี่ สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่ได้มีการพูดถึงในยุคทอง สิ่งเหล่านั้นเป็นที่จดจำของเวลานี้ มีชุมนุมมากมายอย่างยิ่ง
 ของชานติกา (เทวีสัปหรือ) ถามพวกเขาว่าพวกเขาคือใครและพวกเขาจะตอบว่าพวกเขานั้นเป็นเทวี อย่างไรก็ตามชื่อเหล่านั้น
 ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ในยุคทองชื่อของพวกเขาเป็นสิริมงคลเสมอ: ศรีรามจันทรา ศรีกฤษณะ ใครบางคนที่สูงส่งนั้นก็เรียกว่าศรี
 ชุมนุมยุคทองนั้นกล่าวได้ว่าสูงส่ง ชุมนุมที่มีกิเลสของยุคเหล็กจะสามารถเรียกว่าสูงส่งได้อย่างไร? ศรีหมายถึงสูงส่ง ผู้คนในทุก
 วันนั้นไม่สูงส่ง ได้มีการจดจำกันว่าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ และแล้วพวกเขาก็เปลี่ยนจากเทพ
 เป็นมนุษย์ด้วยการชั่งแฉะในกิเลสทั้งห้า ในอาณาจักรของราวันทั้งหมดคือมนุษย์ ที่นั่นพวกเขาทั้งหมดคือเทพ นั่นเรียกว่าโลกของ
 เทพและนี่เรียกว่าโลกของมนุษย์ โลกของเทพนั้นเรียกว่ากลางวัน และโลกของมนุษย์นั้นเรียกว่ากลางคืน ความสว่างนั้นก็เรียกว่า
 กลางวันและความมืดก็เรียกว่ากลางคืน ลูกเข้าใจความแตกต่างนี้ ลูกรู้มาก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใด เวลานั้นลูกมีสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดใน
 สติปัญญาของลูก เมื่อฤๅษีและมุนีนั่งถามพวกเขาว่าพวกเขาจะรู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างหรือไม่ พวกเขา
 ก็จะเพียงแต่พูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น) เวลานั้นลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยไม่เชื่อในพระเจ้า เพราะลูกไม่รู้จักพ่อ
 ที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือบาบาคึ่งเต็มที่อยู่ตลอดไป ท่านคือบาบาของดวงวิญญาณ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกเป็นของพ่อที่ไม่มี
 ขีดจำกัดผู้ที่ไม่เคยถูกเผาไหม้ ที่นั่นทั้งหมดนั้นถูกเผาไหม้เพราะพวกเขามีร่างกาย แม้แต่ราวันก็ถูกเผา ไม่สามารถมีใครเผาดวง
 วิญญาณ พ่อกำลังให้ความรู้ที่แฝงตัวที่เพียงท่านเท่านั้นมีให้แก่ลูก นี่คือความรู้ที่แฝงตัวในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเองก็แฝงตัว
 ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณพูดผ่านปากของเขา เหตุนี้พ่อจึงพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้กลับมาเป็นสำนักที่เป็นร่าง! กลับมาเป็นสำนักเป็นดวง
 วิญญาณ! ไม่เช่นนั้นแล้วก็ราวกับว่าลูกนั้นได้ถูกหมุนกลับหัว ลูกลืมนึกที่จะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องเข้าใจอย่างดีมากด้วย
 เช่นกันถึงความลับของละคร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครจะชั่วร้ายเหมือนเดิมทุกประการ ไม่มีใครรู้อะไร
 สติปัญญาของลูกมีความรู้ด้วยเช่นกันว่าละครนั้นเฝ้าแต่เคลื่อนไปในแต่ละวินาทีอย่างไร ไม่มีใครสามารถไปถึงที่สิ้นสุดของท้องฟ้า
 พวกเขาสามารถไปถึงที่สิ้นสุดของพื้นดิน ท้องฟ้านั้นละเอียดอ่อนและพื้นดินนั้นหยาบ ลูกไม่สามารถไปถึงที่สิ้นสุดของสิ่งต่างๆ
 มากมาย พวกเขาพูดว่ามีเพียงท้องฟ้าในทุกหนแห่งข้างบนนั้นและมีเพียงพื้นดินทุกหนแห่งข้างล่าง พวกเขาเคยได้ยินสิ่งเหล่านี้ใน
 คัมภีร์ ดังนั้นพวกเขาจึงขึ้นไปข้างบนเพื่อจะดูทั้งหมดนั้นที่นั่น พวกเขาแม้กระทั่งพยายามที่จะสร้างโลกข้างบนนั้น พวกเขาได้ขยาย
 โลกไปมากมายอย่างยิ่ง ในบาร์ตมีเพียงศาสนาเทพเดียวเท่านั้น ไม่ได้มีประเทศอื่นใดที่นั่น และแล้วพวกเขาก็ได้ตกแต่งโลกอย่าง
 มากมาย เพียงแต่คิดถึงสิ่งนี้! เหล่าเทพมีชีวิตอยู่บนผืนดินที่เล็กมากของบาร์ต พวกเขาอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมุนา เดลลีนันเคยเป็น
 ดินแดนของเทวดานางฟ้า (ปารีสถาน) สิ่งนี้เรียกว่าสุสาน (คาบรีสถาน) ที่ซึ่งเฝ้าแต่มีความตายก่อนเวลาอันควรอย่างต่อเนื่อง
 ดินแดนแห่งความเป็นอมตะนั้นก็เรียกว่าเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า มีความงามตามธรรมชาติมากมายที่นั่น ในความเป็นจริง
 บาร์ตนั้นก็เรียกว่าเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายของดินแดนของเทวดานางฟ้า พวกเขาเคย
 สวยงามอย่างยิ่ง; พวกเขาเป็นสัทโพรธาน พวกเขามีความงามตามธรรมชาติ ดวงวิญญาณเหล่านั้นก็เฝ้าแต่เปล่งประกายด้วย
 เช่นกัน บาบาคได้แสดงให้เห็นว่าการเกิด-ของกฤษณะนั้นเกิดขึ้นอย่างไร ราวกับว่าทั้งห้องนั้นเริ่มที่จะเปล่งประกาย ดังนั้นพ่อนั่ง
 และอธิบายแก่ลูกๆ เวลานั้นลูกๆ กำลังทำความเข้าใจพยายามที่จะไปสู่ดินแดนของเทวดานางฟ้า สิ่งนั้นต้องตามลำดับกันไป
 ไม่ใช่ทุกคนสามารถเป็นเช่นเดียวกัน เพียงแต่คิดว่าดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กละเล็นเล่นบทบาทที่ใหญ่โตอย่างยิ่งอย่างไร เมื่อดวง
 วิญญาณจากร่างของเขา ให้มองดูว่าร่างกายนั้นจะกลายเป็นอะไร! นักแสดงทั้งหมดของทั้งโลกเล่นบทบาทที่ได้มีการสร้างขึ้นไว้เป็น
 นิรันดร์ ละครนี้คงอยู่ตลอดไปเช่นกัน บทบาทของแต่ละคนที่อยู่ภายในนั้นก็คงอยู่ตลอดไป เพราะลูกเข้าใจว่านี่คือต้นไม้ออก ลูก
 จึงสามารถที่จะเรียกสิ่งนั้นว่าความมหัศจรรย์เท่านั้น! พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ทั้งที่เป็นเช่นนั้นไม่ว่าเวลาเพียงไรก็ตามที่ถูก
 กำหนดไว้แล้วในละครสำหรับลูกแต่ละคนที่เข้าใจ นั่นคือเวลายาวนานตามนั้นที่ลูกจะใช้เพื่อที่จะเข้าใจ มีความแตกต่างระหว่าง
 สติปัญญาของแต่ละคน แต่ละดวงวิญญาณมีจิตใจและสติปัญญา แต่มีความแตกต่างมากมายอย่างยิ่งระหว่างแต่ละดวงวิญญาณ
 เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าลูกต้องได้ทุนการศึกษา ดังนั้นมีความสุขในหัวใจของลูก ที่นั่นด้วย ทันทิที่ลูกเข้ามาภายในลูกก็สามารถที่จะเห็น
 เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกเบื้องหน้าลูก และแล้วแน่นอนที่จะมีความสุขใช้หรือไม่? ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อศึกษา
 เล่าเรียนเพื่อที่จะกลายเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา ไม่เช่นนั้นจะไม่มีใครมาที่นี่ นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ไม่มีโรงเรียนที่
 ใดอื่นที่ซึ่งลูกจะสามารถเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของชาติเกิดต่อไปของลูก ลูกสามารถที่จะเห็นว่า พวกเขาเป็นนายของ
 สวรรค์และพวกเขากำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น เวลานั้นพวกเขาอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พวกเราไม่ได้เป็นของอาณาจักรนั้น
 หรืออาณาจักรนี้ พวกเราอยู่ในระหว่างกลางและกำลังจะไปทีนั้น คนพายเรือนั้นไม่มีตัวตนและเรือนั้นก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ท่าน
 ดึงเรือข้ามฟากและพาเรือนั้นไปสู่อาณาเขตสูงสุด พ่อที่ไม่มีตัวตนกำลังพาลูกๆ ที่ไม่มีตัวตนไป เพียงพ่อเท่านั้นที่พาลูกๆ ไปกับ

ท่าน วงจรนี้มาถึงจุดจบและแล้วก็ต้องชั่วคราวเหมือนเดิมทุกประการ ลูกละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกนั้นกลับมาเล็กและแล้วก็กลับมาใหญ่อีกครั้ง เมื่อลูกหวานเมลิตมะม่วง ต้นมะม่วงก็เกิดขึ้น นั่นคือต้นไม้ที่มีชีวิตจำกัด ในขณะที่นี่คือต้นไม้มนุษย์ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นต้นไม้ที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ลูกเฝ้าแต่เล่นบทบาททั้งหมดของลูกตั้งแต่ยุคทองถึงยุคเหล็ก ลูกๆ ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายเล่นบทบาทในวงจรของ 84 ชาติเกิดของลูก ลูกมีและนารายณ์เคยมีชีวิตอยู่ พวกเขาไม่ได้มีชีวิตอยู่ในเวลานี้ พวกเขาได้วนไปรอบวงจรและกลายเป็นเช่นนี้ มีคำกล่าวมาก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยเป็นลักษมีและนารายณ์ เวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขา ทุกคนรวมทั้งบราห์มาและสรัสวดีนั้นต้องกลับบ้านอย่างแน่นอน จะไม่ได้มีผู้คนมากมายเช่นนั้นในสวรรค์ ไม่ได้มีนักแสดงของศาสนาอิสลามหรือศาสนาพุทธที่นั่น เคยมีเพียงเหล่าเทพที่นั่น ไม่มีใครอื่นมีความเข้าใจ ผู้ที่กลายเป็นผู้ที่รู้จักก็ควรจะได้รับสมญา มากเท่าที่ใครบางคนศึกษาเล่าเรียนและตามความเพียรพยายามที่เขาทำ เขาได้รับสถานภาพตามลำดับกันไป ดังนั้นลูกๆ ควรจะเป็นสุขเมื่อลูกมาที่นี่และเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ไม่ได้มีขีดจำกัดกับความสุขของลูก นี่คือนี่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยควรจะเป็น เป็นสิ่งที่แผ่ตัวอย่างยิ่ง! อย่างไรก็ตาม นี่เป็นมหาวิทยาลัยที่ยิ่งใหญ่มาก ยิ่งการศึกษาสูงเพียงไร วิทยาลัยก็สูงขึ้นเท่านั้น ที่นั่นลูกมีเครื่องอำนวยความสะดวกทั้งหมด ดวงวิญญาณต้องศึกษาเล่าเรียนแล้วก็นั่งบนบัลลังก์ทองคำหรือบนบัลลังก์ไม้ ลูกๆ ควรจะมีความสุขมากมายอย่างยิ่ง เพราะคำพูดเหล่านั้นเป็นของพระเจ้าชิวา! ผู้นี้คือเจ้าชายอันดับหนึ่งของโลก ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อมาและให้คำแนะนำของท่านเองทุกๆ วงจร พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนลูกๆ ทั้งหมด เหล่าเทพไม่ได้มีความรู้นี้ เมื่อลูกได้กลายเป็นเทพด้วยความรู้ก็จะไม่มีความจำเป็นสำหรับการศึกษานี้ สติปัญญาที่กว้างไกลอย่างยืดยาวนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการที่จะเข้าใจสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขจัดโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก สัมผัสแห่งของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างและเชื่อมสติปัญญาของลูกกับพ่อและสวรรค์
2. ในการที่จะมีประสบการณ์ของการพักที่เป็นนิรันดร์ รักษาสำนึกในพ่อและมรดกของลูก ให้สำนึกของพ่อแก่ทุกคนและทำให้พวกเขาสดชื่น อย่าได้อายที่จะทำงานรับใช้ทางจิต

พร: ขอให้ลูกมีความรักที่แท้จริงและเปิดเผยตัวของลูกและรูปที่แผ่ตัวของพ่อโดยการอยู่อย่างมั่นคงในรูปภายในของลูก ลูกๆ ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพภายในและรูปภายในของเขาอย่างสม่ำเสมอ และอยู่อย่างสำรวจตนไม่สามารถกลับมาหมกมุ่นในสิ่งอื่นใด ฯลฯ พวกเขาไม่สามารถถูกล่อลวงโดยโลกเก่า ความสัมพันธ์ ความมั่งคั่ง หรือ สิ่งครอบครองซึ่งเป็นเพียงชั่วคราวและไอ้อวด โดยการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพภายในของลูก รูปของพลังที่แผ่ตัวของลูกถูกเปิดเผยและการเปิดเผยพ่อเกิดขึ้นผ่านรูปนี้ ผู้ที่ดำเนินงานงานที่สูงส่งเช่นนั้นคือผู้ที่มีความรักที่แท้จริง

คติพจน์: รักษาเกียรติของศรัทธาและสิทธิโดยกำเนิดของลูกและลูกจะไม่ได้ได้รับความทุกข์

มีประสบการณ์สภาพเป็นแสงที่เบาสบาย:

- 11) อุตุนตนเองด้วยสติปัญญาของลูก เมื่อทุกสิ่งเป็นของพ่อ ทุกสิ่งอยู่ในพ่อ ไม่มีสิ่งใดอื่นเหลืออยู่ เมื่อไม่มีสิ่งใดอื่นเหลืออยู่ สติปัญญาของลูกไปที่ใด? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น หนทางเดียวของการจดจำระลึกถึงและโดยการทำตามหนทางนี้ ลูกจะถึงจุดหมายปลายทางของลูกอย่างง่ายดาย นั่นคือ ลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า

*** โอม ชานติ ***